

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

P. T. Nielsen: Det er vanskeligt, naar man staar overfor saa mange Modstandere og skal svare i en kort Bemærkning, at svare dem alle, saa jeg bliver nødt til at tage en ad Gangen. Jeg vilde meget gerne have svaret det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), men jeg skal nu holde mig til den sidste ærede Taler, idet jeg haaber, at jeg saa senere faar Lejlighed til at svare det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds. Jeg skal da svare det ærede Medlem for Københavns Valgkreds (P. Knudsen), at naar han 10ende paastaar, at Socialdemokratiet forlangte en Undersøgelse, saa var det i Virkeligheden først, efter at Beskyldningerne var blevne fremsatte mod P. Holm og Undersøgelse krævet fra anden Side. Jeg skal citere af „Social-Demokraten“, paa hvilken Maade man forlangte denne Undersøgelse. Samtidig med at kræve en Undersøgelse fastslog man, at der var ikke det mindste i Vejen med P. Holm, han havde den bedste Samvittighed, sagde man, og det var gemene Insinuationer, som var fremsatte imod ham. I „Social-Demokraten“ for 9. Juli 1898 staar der: „Vi, der vide, at de socialdemokratiske Tillidsmænd have den bedste Samvittighed i denne Affære, vi ønske netop en Undersøgelse, dels for at de gemene Insinuationer, som visse Højreblade have fremsat imod dem, kunne blive viste tilbage paa den officielle Maade til Skam for disse Blade, dels for at det kan blive konstateret, om der er begaaet Indiskretioner og i saa Fald fra hvilken Side“. (Afbrydelse). Ja vel, men samtidig hævdede man, at P. Holm og Socialdemokratiet havde den bedste Samvittighed i denne Affære, og at det hele var gemene Insinuationer.

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er omme.

Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: Socialdemokratiet havde paa det Tidspunkt, da „Social-Demokraten“ skrev de omtalte Linier, ingen Grund til at mistænke Peter Holm for at have gjort sig skyldig i Handlinger, som diskvalificerede ham ikke alene i Socialdemokraternes, men ogsaa i sine andre Medborgeres

Anseelse. Men paa samme Tid, som vi havde den Tillid til denne Mand, krævede vi en grundig Undersøgelse, og det fremgaar jo netop af det ærede Medlems Op læsning af „Social-Demokraten“, at vi samtidig med at udtale Tillid til Manden udtalte Krav om en grundig Undersøgelse. Og da denne Undersøgelse, som vi selv havde krævet, fandt Sted, var Socialdemokraterne de første til at sige, at den Mand, som gør sig skyldig i sligt, kan overhovedet ikke besidde nogen Tillidspost indenfor vort Parti, men er hjemfalden til den Straf, Loven fastsætter. Jeg hævder overfor det ærede Medlem, at den Behandling, Peter Holm var Genstand for fra den danske Justits's Side, var i meget høj Grad oprørende og bidrog til hans Død og til, at han led saa frygteligt, som han gjorde. Vi mindedes hans store Fortrin samtidig med, at vi udtalte vor dybe Indignation over den Maade, hvorpaa han var bleven behandlet af den danske Justits.

P. T. Nielsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Der gives foreløbig ikke Ordet for flere korte Bemærkninger.

Marott: Maa jeg først tillade mig at henvende et Par Ord til det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre), der talte i Aftes. Det forekommer mig, at der var en Mængde fornuftige Betragtninger i hans Tale, og selv om han ikke kunde give Socialdemokratiet sin Tilslutning paa adskillige Punkter, var der et Punkt, hvor han ganske samstemmede med dem. Han sagde nemlig under sin Omtale af Len og Stamhuse, at det ikke kunde gaa an blot at give Jorden til de nye Husmænd saaledes, at de fik den som fri Ejendom. Formodentlig mente han, og jeg har Grund til at tro det, at Samfundet burde eje Jorden. Det ærede Medlem tilføjede, at han derfor ikke syntes, at Socialdemokratiet, som han ikke mente stod paa dette Standpunkt, saa saa klart i denne Sag. Jeg vil gerne have Lov til med den ærede Formands Tilladelse at oplæse nogle Linier af det ærede Medlems Udtalelser. Han sagde: „Skulle Lenene og Stamhusene blot gøres til fri Ejendom og deles mellem Sønner eller Arvinger som al anden Ejendom, var det vist en daarlig Tjeneste, nationaløkonomisk set, at gøre Folket. Det vilde blot have til Følge, at de Ejendomme, som nu andrage $\frac{1}{7}$ til $\frac{1}{10}$ af alle Ejendommene i